

3D Sv. Martin 4.-6. 4. 2014

Je 16:35 a já s Matějem jsme stále ještě v klubovně. Sraz je 16:30 a Matěj začíná panikařit, nemusím připomínat, že Lipův telefonát má stejný panický podtext. Na nádraží dorazíme o chvíli později a Lipo zběsile nakládá batohy mladších členů a starších lenochů do auta, aby se s nima nemuseli tahat. Výpravy se zúčastnili tito: Lipo, Upír, Matěj, Já (Snake), Brácha, Jenda, Pavel, Vojta, Štístko, Prokop, Tadeáš a nováčky Kuba s Matějem (fotbal Slavonín). Lipo s Matějem odjíždějí autem na dobrodružství, které se pokusím později popsat. My ostatní jedeme vlakem. Tentokrát musíme až do Rudy nad Moravou, protože nejel správný vlak. V Rudě vystupujeme a vydáváme se vstříc sjezdovce, která se podle některých připomínek stále zvětšuje. Jakmile vylezeme na kopec, přichází další Lipův telefonát, ve kterém tvrdí, že jsou teprve v Zábřehu, kvůli objíždce a že klíče nemají, protože chlápek přijede později. Tak si kousek nad kopcem zahrajeme „podlézanou“ a pomalu pokračujeme k chatě. Před chatou si vytahují jídlo a pozorují ty, kteří si teprve teď uvědomili svou chybu, tj. že svěřili batoh s jídlem Lipovi. Tak se alespoň rozdělím se svou zeleninou. Světla ubývá a auto nikde, volám Lipovi a ten mi oznamuje: „ Jsme někde v lese, za chvíli bychom tam mohli... sakra Matěji co děláš? Do háje musím končit“. Tak čekáme dál. Najednou se v dálce objeví světlo, za chvíli zmizí, za chvíli se objeví, potom světla zase zmizí. Po chvíli se před chatou vynoří červená Felicie v zuboženém stavu. Lipo vypráví, jak zapadli a museli se z toho sami dostat. Konečně máme klíče a dostáváme se do chaty. Dav vybaluje a já s Bráchou prohlížíme nákup. Najednou mi padne do oka určitá věc. Chvilí ji prohlížím a zjišťuji, že je to Anýz (Fenykl), otočím se na Matěje a ptám se, co to je. Matěj s kamenným obličejem prohlásí, že je to cibule. S Bráchou si vyměníme pohledy a ptáme se znovu, a jestli to myslí vážně, ano opravdu to myslí vážně. Ve fotogalerii si můžete tuto cibuli prohlédnout. Tak zítra nebudeme mít fazole na cibulce, co na plat. Lipo ještě navrhne, že by to šlo klidně udělat i s anýzem, ale po pekelném pohledu všech okolo si to rozmyslel, Bohu dík. Po večeri přichází scénka o drogových dealerech a jednom závislákovi. Naším úkolem bude ve 3 členných skupinkách nakupovat FET, cigára a pivo od Španěla (Jenda), prodávat je Němci (Lipo) a to vše za pomoci anglicky mluvícího překladatele (Upír) a dávat pozor na českou policii (Matěj, Brácha). Všichni poctivě nakupují a prodávají, jenom můj tým se snaží prodávat wood, stone and brick, a podplácet polici sušenkami. Nakonec ani prodej „Bum Nucleare“ nepomohlo a náš tým neměl dostatek peněz na jed, který měl oddělat místního šerifa. Zvítězil Pavlův tým, protože se přišlo na to, že Šotouš nenápadně připisoval nuly do svého sešitku. Potom se šlo spát, alespoň ve spodním pokoji. Nahoře se „hltal“ céčkový horor, někdo navrhoval zařadit ho i hlouběji do abecedy – krásné Z, jak navrhoval Matěj.

V sobotu se mělo vstávat v osm a měla následovat pekelná rozcvička. Ano, mělo. Nakonec se vstávalo o půl desáté a na rozcvičku raději nikdo nepomyslel. Po snídani se týmy pokoušely provést chemický pokus. Nejdříve vyluštit kde najdou suroviny a potom jak je použít. Jak můžete vidět na videu, tak nešlo o nic jiného, než reakci jedlé sody, mýdla a octa. Potom následoval klasický fotbal, ke kterému jsme se později s Bráchou připojili. Zmiňuji to zde záměrně, protože mezitím jak jsme hráli fotbal, tak se na sporáku vařili fazole a voda. Chtěl bych upozornit ty, kteří u vaření rádi hrají fotbal, tak by měli své jídlo kontrolovat častěji. No nestalo se nic zásadního jenom trochu páry a smradu. Fazolím se nic nestalo a oběd mohl proběhnout s klasickým „HODUJME“. Po obědě proběhla hodinka poledního klidu, kterou jsme strávili u pořadu Re-Play. Potom jsme se vydali k rybníčku pro pruty. Brácha obětavě vlezl do vody, aby zjistil, že už toho máme dost, tak zase vylezl a odkráčel k chatě bosky. Po návratu jsme pletli tatary, pomlázky, či jak se tomu říká. Od Lipových: „malý rozměr, velká bolest“, po Matějovu bestii. Potom následovali hry na louce. Od čísel přes bojovné trakaře až po fotbal. Mezitím Brácha dovařil krupici a proběhla svačino-věča, jak prohlásil Prokop. Potom Brácha s Upírem, odešli

na vlak a mohla začít anarchie. Ne, jenom jsem vás strašil. Následovala děsivá schovka a pantomima, kde exceloval Jenda, stačilo mu pár pohybů, aby poznal, o co se jedná. Ale na Hello Kitty v mém a Matějovém provedení nestačil ani Jenda. No zkuste klukům předvést roztomilou růžovou kočičku... Následoval Bang, při kterém se šerif Jenda nemilosrdně vypořádával s hráči po pravici, ať už to byl kdokoli. Potom foukaný fotbálek a Matějova hra - podpisy. Úkolem hráčů, bylo posbírat podpisy čtyř osob, ale pouze v určitém pořadí, takže když jste neměli podpis od Lipa, tak vám Matěj nic nedal, atd. Potom jsme se šli projít a spát, teda alespoň spodní pokoj. V televizi totiž dávali Zombieland, ať už zní název jakkoli, jde o super film, který doporučuje pět z pěti roverů.

Ráno v 7 hodin nás opustili: Lipo, Matěj, Šotouš, Pavel a Tade, protože museli jet na brigádu do Prefy. Tak nás zůstalo jenom 6. Nasnídali jsme se cornflacků, kterých bylo tolik, že je už nikdo nechtěl. Ano Medvěde, nikdo to nechtěl, škoda že jsi tam nebyl. Potom jsme se zbalili, uklidili chatu a hráli fotbal. Dokonce vysvitlo slunce, poprvé za víkend. Pak jsme si dali polévku a vyrazili na cestu zase do Rudy. Na sjezdovce jsme chtěli vyzkoušet, zda Matějův balon dokáže dojet až na silnici a kde kvůli němu havaruje autobus. Nakonec to zůstalo jenom v našich hlavách a pro jistotu posíláme napřed Matěje, aby ho chytil. Prokop nepochopitelně posílá míč do rápělí na straně svahu, alespoň se dnes nic nestane. Přicházíme do Rudy nad Moravou, Jenda kupuje jízdenku a nasedáme do vlaku směr Olomouc. Já mám ještě v Zábřehu milou povinnost, vystoupit z vlaku doběhnout na místní WC a předat tam klíče od chaty. Na celou akci mám necelých 8 min. Nakonec vše stíhám a vlak má ještě zpoždění. Přijíždíme do Olomouce, kde na nás čeká Lipo s Upírem, aby se přesvědčili, zda vše proběhlo v pořádku.

Super výprava na super místo. Jako vždy se nám to povedlo 😊

PS: málem bych zapomněl na všudypřítomné „klouzání“, ve kterém se po sobotním obědě dokonce soutěžilo. Kdo neví, co znamená „klouzat“, tak si bude muset počkat na Slovní spisovné Ostrovečtiny, který právě sepisují a bude co nevidět na našich stránkách.

PPS: chyby v textu jsou schválně, pro zvýšení vaší pozornosti 😊

Snake